

Un clàssic llegit per un mestre

XAVIER CARMANIU MAINADÉ

S'ha dit tot, de Carles Rahola? De la seva mort, potser sí. De la seva vida, potser no tant. De la seva obra, segur que no.

Bona prova d'això la trobem en el minuciós estudi preliminar que ha escrit el catedràtic de filosofia Josep-Maria Terricabras per a la nova edició del *Breviari de ciutadania* i *La pena de mort a Girona*, dues obres cabdals de la producció de Carles Rahola.

Aquest professor de la UdG demostra que els textos de Rahola són els d'un clàssic: passen els anys però els seus valors perduren. És més, cada vegada que es llegeixen hom hi troba arguments per entendre el nostre present, aquell suposat futur de pau i llibertat que tant havia anhelat el malaguanyat historiador i periodista assassinat el 1939.

Les personalitats de Rahola i Terricabras harmonitzen a la perfecció. Una de les màximes vitals de tots dos és la convicció que el coneixement fa més lliure un poble. Bona prova d'això és que tant un com l'altre sempre tenen molt present la ciutadania a l'hora de fer els seus treballs.

De fet, el senyal inequívoc d'aquesta unió d'esperits és l'atenció que ha prestat Terricabras a l'encàrrec que li va fer la Biblioteca Valvi. El més fàcil hauria estat sortir del pas, escriure un pròleg de circumstàncies i que el nou volum passés a engrèixar els prestatges d'uns quants erudits i lletraferits locals. Però no. No és un pròleg, el que trobareu al llibre, sinó un estudi preliminar de més de noranta pàgines, on -en paraules del seu autor- hom pot llegir un retrat intel·lectual a través del qual es ressegueix l'evolució del pensament



CARLES RAHOLA **Breviari de ciutadania / La pena de mort a Girona**

Edició i estudi preliminar de Josep-Maria Terricabras. CCG Edicions, Biblioteca Fundació Valvi. Girona, 2008. 267 pàgines.

raholià des dels seus primers llibres fins a la culminació del *Breviari de ciutadania* i *La pena de mort a Girona*.

El treball de Terricabras demostra el que alguns ja intuïem: la figura de Carles Rahola és quelcom més que la d'un màrtir local del republicanisme gironí. Va ser un pensador, un escriptor, un periodista i un historiador de gran nivell, de ploma eficaç i valenta, capaç de plantejar temàtiques innovadores.

Malauradament els col·legues de facultat del professor Terricabras encara no han descobert Rahola. ¿Quan podrem llegir una recerca rigorosa sobre aquest personatge signada per algun historiador de la Universitat de Girona? Quan tindrem una tesi doctoral o, si més no, un estudi de la seva producció historiogràfica?

Carles Rahola, que era optimista i creia en un futur sempre millor -així ho explicità al *Breviari* i a *La pena de mort*-, hauria confiat que aviat. Nosaltres, que som més escèptics, creiem que haurien de canviar molt les coses perquè això passés.

